

Μνημονιακοί και λαϊκιστές

Αποψη

Κάποτε οι ανασχηματισμοί των κυβερνήσεων προσιωνίζονταν σοβαρές πολιτικές αλλαγές στη διακυβέρνηση. Τα πρόσωπα που καλούνταν να αντικαταστήσουν τους φθαρμένους ή ανεπαρκείς, κατά την κρίση των πρωθυπουργών, υπουργούς σηματοδοτούσαν μια στροφή υπέρ των συμφερόντων της κοινωνίας, χάρασαν μία κατά το μάλλον ή ήττον φιλολαϊκή πολιτική.

Ο χθεσινός βαρύγδουπος ανασχηματισμός, προαναγγελλθείς εδώ και μέρες, μόνο θυμηδία προκάλεσε, αφού τα πρόσωπα που ανέλαβαν δηλώνουν στασιμότητα και υπακοή στην έως τώρα ακολουθούμενη μνημονιακή πολιτική. Σε ό,τι αφορά το οικονομικό επιτελείο, η «φιλοσοφία» των αντικαταστατών είναι ίδια και अपαράλλακτη με αυτήν των προηγούμενων, συνηγορεί δηλαδή υπέρ των τραπεζών με την τεχνοκρατική υποδομή που έχουν τα πρόσωπα και ακολουθεί -απαρέγκλιτα- την πολιτική των μνημονίων.

Στα λιγότερο νευραλγικά υπουργεία επελέγησαν πρόσωπα που διαπληκτίζονται καθημερινά, στα τηλεοπτικά παράθυρα, εκπέμποντας έναν ασυγκράτητο δεξιό λαϊκισμό. Ο πρωθυπουργός, δηλαδή, ισορρόπησε σ' ένα σχήμα που περιλαμβάνει όλο το φάσμα της παράταξής του, τοποθετώντας ταυτόχρονα ικανό αριθμό προσώπων από το συγκυβερνών κόμμα. Επικοινωνιακά μπορεί να νιώθει ικανοποιημένος, ουσιαστικά όμως ξέρει ότι τίποτε δεν έχει αλλάξει. Συνειδητά έριξε στάχτη στα μάτια του κόσμου, γνωρίζοντας κατά βάθος ότι η κυβέρνησή του αδυνατεί να εξαντλήσει την

τετραετία και άρα το νέο σχήμα όφειλε να είναι έτοιμο για επικείμενες εθνικές εκλογές, εκπροσωπούμενο από όλες τις τάσεις.

Οι αλλαγές θα μπορούσαν να δείξουν ότι η κυβέρνηση ενδιαφέρεται τουλάχιστον για τους νέους που πλήττονται βάνουσα από την ανεργία, αλλά δυστυχώς κάτι τέτοιο δεν έγινε. Ενας ψυχραιμους αναλυτής απλώς θα υπομειδιούσε βλέποντας την ικανοποίηση όσων υπουργοποιήθηκαν, διότι θα ήξερε, όπως όλοι μας εξάλλου, ότι όποιος και αν γίνει υπουργός θα έχει πάνω από το κεφάλι του έναν από τους επιτρόπους των δανειστών. Δεν είναι δυνατόν το νέο σχήμα να απαγκιστρωθεί από τις αγκυλώσεις που χαρακτήριζαν το προηγούμενο, απλώς διαιωνίζει τον παλαιοκομματισμό και τις δεσμεύσεις της κυβέρνησης απέναντι σε ισχυρά οικονομικά κέντρα.

Η λαϊκή θυμοσοφία «άλλαξε ο Μανωλιός και έβαλε τα ρούχα του αλλιώς» ταιριάζει στον ανασχηματισμό της δικομματικής κυβέρνησης. Οι δύο αρχηγοί των συγκυβερνώντων κομμάτων όχι μόνο δεν έλαβαν το μήνυμα των εκλογών, αλλά προχώρησαν σε μια συμφωνία που δείχνει ότι μόνο τους μέλημα είναι πώς θα διατηρηθούν στην εξουσία και πώς θα επιφέρουν κάποια ισορροπία στο πολιτικό προσωπικό τους. Η νέα κυβέρνηση είναι ένα πραγματικό συνονθύλευμα αφού συμμετέχουν μνημονιακοί μαζί με λαϊκιστές, χωρίς να σημαίνει ότι οι λαϊκιστές δεν είναι μνημονιακοί. Απέδειξε έτσι ότι παραμένει αταλάντευτη στην αντιλαϊκή πολιτική της.